

Valkoista valhetta

Taas kerran petollinen ensilumi peittää maan piirin, vielä tätä kirjoittaessa, valkoiseen, puhtaaseen syleilyynsä. Pinnan alla kuitenkin lähes sula maa, ja lämpenevä ilma saa lumen kuitenkin luultavimmin sulamaan vain likaisiksi kasoiksi teiden ja pihojen reunoille. Pysyvää lumipeitettä saa vielä odottaa.

Likaisiksi kasoiksi sulivat myös runsaan viikon takaisten kunnallisvaalien vaalimainoksetkin, vaalipäivän vesimyräkän piiskauksessa. Koskaan aikaisemmin ei pelkkien kunnallisvaalien takia ole täällä nähty myöskään näin runsasta, postilaatikot täyttävää vaalimainontaa. Kaikenväriset, ja mustavalkoisetkin, hymynaamojen täplittämät lippuset ja lappuset ovat nyt vain paperinkeräykseen menevää roskaa. Se mitä mainoksissa sitten esitettiin, onkin jo eri juttu. Kaikenväriset aatesuunnat tekivät itseään tykö myös Ullavalaisia äänestäjiä koskellen. Ainoa aatesuunta, jonka esitteitä ei sattunut silmään täälläpäin, olivat Vihreät - de Gröna. Ehkä edellisten vaalien äänestyskäyttäytymistä oli tutkittu Ullavan osalta ja päätelty otollisten äänestäjien kyseiseltä aatesuunnalta olevan Ullavassa katoava, tai jopa loppunut luonnonvara.

Vaalitulos oli, vaikka toisin väitetään, Ullavalaisittain murskatappio. Menetetty itsenäisyys ei tule korvatuksi kahdella ”takarivin taavilla” kaupunginvaltuuston keskustaryhmän napinpainajina. Ullavan Keskustapuolue, vaikka onnistuikin ”tallimääräyksellään” keskittämään äänet kahdelle ehdokkaalleen, menetti Ullavalaisittain katsottuna 13 valtuustopaikkaa edellisiin kunnallisvaaleihin verrattuna. Miten se voi olla miltään kannalta katsottuna voitto? Valitussa Kaupunginvaltuustossa on useita tasavahvoja puolueita. Enää ei yhden puolueen yksinvalta toteudu päätöksiä tehtäessä. Vaikka Keskustapuolue saikin koottua suurimman valtuustoryhmän, on päätöksiä tehtäessä otettava huomioon myös muiden mielipiteet.

Tulevalla kaupunginvaltuustollamme on edessään ankara säästökuuri. Kaupungin talous on ajautumassa suuriin vaikeuksiin lähinnä käsiin räjähtävien sosiaali- ja terveyssektoreiden kustannuksien vuoksi. Ensimmäisinä karsinnan kohteina tulee olemaan kuntalaisille tarjottavat terveyspalvelut. Pienet terveysasemat tullaan lakkauttamaan kustannustehottomina, ja ehkä näin käy ensimmäisenä Ullavan terveysasemalle. Jos tilalle saadaan liikkuva yksikkö, voi se ehkä jopa parantaa palvelujen saavuttamista nykyiseen verrattuna, entisen Ullavan syrjäisillä kylillä. Samoin voisi tehdä myös kirjastopalveluiden suhteen. Nykyisin vain kaksi kertaa viikossa avoinna oleva sivukirjasto kunnan ylipäässä voitaisiin sekkin korvata kirjastoauton kiertävällä palvelulla, ehkäpä myös useampana aukiolopäivänä.

Kaustisen - Ullavan seurakuntakin sai viimein rauhan. Liittyminen yhtenäisenä Kokkolan seurakuntayhtymään tuo lopultakin työrauhan keskittyä olennaiseen, eli seurakuntayöhön. Kiistojen raivotessa suurimmillaan ehkä unohtui kaikkein tärkein ja oleellisin seurakunnan olemus. Maallisen mammonan houkutus ja oman arvoaseman korostus, hengellisten ja eettisten arvojen kustannuksella olivat etusijalla. Ihmetellä täytyy sitä kuppikuntaa, joka sai seurakunnan Ullavalaisessa osassa käynnistymään nimien keräämisen oman seurakunnan kuolleista herättämisen puolesta. Oliko seurakuntien liitoksessa yhteiseen pesään liitetty metsäomaisuus todellakin niin arvokasta, että sitä pitää vieläkin itkeä takaisin? Loppujen lopuksi, miksi ei tuota varallisuutta käytetty seurakuntalaisten omaksi eduksi vielä kun seurakunta oli itsenäinen, jos kerran sitä oli ylenpalttisesti kerääntynyt.

RAUNO NIIRANEN